

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Polletna naročnina Lir 3.000

Letna naročnina » 6.000

Letna inozemstvo » 8.000

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXVII. - Štev. 48 (1380)

Gorica - četrtek, 4. decembra 1975 - Trst

Posamezna številka Lir 150

Zakaj zahtevamo samostojne šolske okraje

V poverjenih šolskih dekretih je rimska vlada predvidela tudi neko novo šolsko strukturo in sicer šolske okraje (distretti scolastici). Čl. 9 omenjenega zakona pravi:

»Na predlog deželne uprave se ozemlje dežele razdeli v šolske okraje; ti se nato ustanovijo z dekretom šolskega ministra. Dežela je pri tem dolžna, da vpraša za mnenje prizadete krajevne ustanove (občine in pokrajine) in pristojne krajevne šolske ustanove. Njihovo mnenje mora biti priloženo k sklepom dežele.«

To je navodilo državnega zakona, ki velja za deželne uprave. In kaj je naredila uprava naše dežele? Pretekli teden je razposlala na občinske uprave in druge ustanove svoj načrt o ustanovitvi šolskih okrajev.

V tem načrtu je razvidno, da bi se slovenske šole na Tržaškem enostavno priključile k enemu oziroma drugemu od dveh šolskih okrajev, ki sta predvidena za ozemlje tržaške pokrajine, ozemlje so pa zelo enostavno razdelili z neko črto, ki so jo potegnili nekje po sredi Trsta od severa na jug, kot so svoj čas razdelili Berlin.

V goriški pokrajini je nekaj še hujskega. Tudi tu sta predvidena dva šolska okraja, Gorica in Tržič (Monfalcone). Slovenske šole v občini Doberdob bi bile priključene v šolski okraj Tržič, ostale pa v šolski okraj Gorica, čeprav so v istem didaktičnem ravnateljstvu. Šole iz didaktičnega ravnateljstva Doberdob bi torej bile razdeljene med dva šolska okraja.

Iz tega je videti, da je predlog dežele groba kršitev potreb in zahtev slovenske šole, poleg tega še nesmiseln, ker reže neko didaktično ravnateljstvo v dva šolska okraja.

NAMEN SOLSKIH OKRAJEV

V drugem odstavku omenjenega člena pravi zakon: »Šolski okraj ima namen, da uresniči demokratično sodelovanje krajevnih skupnosti in družbenih sil pri delovanju in upravljanju šole.«

Kako si zamišlja deželna uprava to »demokratično sodelovanje« slovenskih krajevnih skupnosti in družbenih sil v šolskem okraju, kjer bi Slovenci imeli le pičel glas manjšine (ena četrtina zastopnikov učnega osebja in ena petina izvoljenih zastopnikov staršev). Ostali bi zmeraj glasček uboge Pepelke, saj bi imeli v okrajnem svetu le enega šolnika in enega zastopnika staršev na 36 članov.

DELOVANJE SOLSKIH OKRAJEV

V tretjem odstavku čl. 9 beremo: »Šolski okraj skrbi za to, da se na njegovem področju utrjujejo in razvijajo šolske in vzgojne ustanove in z njimi povezane dejavnosti in da se vsem omogoči pravica do šolanja, do kulturne in državljanske rasti in pa da bodo šolske usluge funkcionirale na čim boljši način.«

Kako naj se vse to uresniči v prid slovenskih šol in občin, če pa bi bili zmeraj odvisni od večine? Saj vemo, da večina ima zmeraj prav.

OZEMLJE SOLSKIH OKRAJEV

V naslednjem členu 10 razpravlja zakon o tem, kako naj se določa ozemlje šolskih okrajev. V drugem odstavku pravi: »V določanju obsega šolskih okrajev se bodo upoštevale družbene, gospodarske in kulturne značilnosti prizadetega ozemlja.« To ozemlje lahko obsega tudi dve sosednji pokrajini, če so za to dani razlogi.

V določanju ozemlja šolskega okraja niso izrecno omenjene jezikovne značilnosti, vendar smemo upravičeno predpostavljati, da pod izrazom »kulturne značilnosti« meni zakon predvsem na jezik, saj je ta najmočnejši izraz neke samostojne kulture.

Iz povedanega je videti, da zakon kot tak ne izključuje možnosti, na katero se sklicujemo Slovenci, da se nam prizna samostojen šolski okraj za slovenske šole v deželi ali še boljše, da se nam prizna dva samostojna okraja, eden za šole v

tržaški pokrajini in eden za šole v goriški pokrajini. To so zahteve, ki smo jih že izpovedali in jih sedaj znova poudarjamo.

ZAHTEVAMO SAMOSTOJNE SOLSKE OKRAJE ZA SLOVENSKE SOLE NA TRŽAŠKEM IN GORIŠKEM. To je naša pravica v soglasju z italijansko ustavo, ki pravi, da republika štiti narodne manjšine; v skladu z deželnim statutom in slovesno izrečeno obljubo v Osimu, da bo Italija zaščitila slovensko manjšino v čim večji meri.

Ne moremo se zadovoljiti z miloščino, ki jo glede šolskih okrajev predvideva zakon v čl. 4, temveč kot enakopravni državljani zahtevamo enakopravnost na šolskem področju, kjer je to mogoče.

Zato zahtevamo samostojne šolske okraje, kajti samo v teh vidimo nadaljnjo možnost za razvoj slovenskega šolstva vseh stopenj, do česar imamo pravico. Zato od te zahteve ne bomo odstopili!

PROTESTI SLOVENSKEGA LJUDSTVA

To zahtevo so do sedaj podprli: Goriški šolski odbor je v sredo 25. novembra sprejel izjavo, v kateri odločno odklanja namero deželne uprave. Sindikat slovenskih šolnikov je v ponedeljek 1. decembra oklical protestno stavko na vseh slovenskih šolah na Tržaškem in Goriškem.

Slovenska skupnost je sprejela protestno izjavo, v kateri pravi: »Slovenska skupnost ponovno in odločno poudarja neodtujljivo pravico do zaščite slovenskega šolstva na osnovi funkcionalne in operativne avtonomije, ki je nujen pogoj in edino zanesljivo jamstvo za njegov organski razvoj in razvoj celotne narodne skupnosti sploh.«

Zveza slovenske katoliške prosvete je na seji v ponedeljek 1. decembra poslala naslednjo protestno brzojavko na deželni odbor:

»Odbor ZSKP je na seji dne 1. decembra odločno obsodil namero deželnega odbora, da se šole s slovenskim učnim jezikom v pokrajinah Trst in Gorica priključijo šolskim okrajem skupaj s šolami v italijanskem učnem jeziku. V tem vidimo kršenje pravice slovenske narodne skupnosti do uspešnega razvoja svojega šolstva. Zato odločno odklanjamo načrt deželnega odbornika za šolstvo in kulturo in zahtevamo, da se ustanovijo avtonomni šolski okraji za šole s slov. učnim jezikom.«

Tudi »Katoliški glas« se pridružuje tem in drugim protestom ter v imenu demokratičnega družbenega reda, ki ga je sprejela italijanska republika v svoji ustavi, ter v imenu načel, ki jih je katoliška Cerkev potrdila na II. vatikanskem koncilu, pričakujemo, da deželni odbor spremeni svojo namero in ugodni pravični zahtevi slovenskega ljudstva v Italiji po avtonomnih šolskih okrajih.

UREDNIŠTVO

Ti prizori so v libanonskem glavnem mestu Beirutu nekaj vsakdanjega. Spopadi med kristjani in muslimani se nadaljujejo z neizprosno napadalnostjo in so doslej že zahtevali nad štiri tisoč smrtnih žrtev

Obisk deželne Slovenske skupnosti na Koroškem

Na vabilo Narodnega sveta koroških Slovencev (NSKS) je v soboto in nedeljo, 29. in 30. novembra delegacija deželnega tajništva Slovenske skupnosti v Furlaniji-Juljski Benečiji obiskala Koroško. Dvo-dnevni obisk je obsegal sprejem na sedežu NSKS v Celovcu ter obisk slovenske Koroške s postanki v Podjuni in Rožu in srečanju z izvoljenimi predstavniki koroških Slovencev, organiziranimi v Klubu slovenskih odbornikov.

Delegacijo Slovenske skupnosti je vodil deželni tajnik dr. Drago Stoka. V njej pa so bili dr. Rafko Dolhar, dr. Damijan Paulin, dr. Alojz Tul, dr. Andrej Bratuž, dr. Franc Mijač, dr. Karel Brešan, Marjan Terpin, Marija Ferletič, Gradimir Gradnik in Simon Prešeren, slednja kot predstavnika krminskih oz. kanalskih Slovencev.

Na sedežu NSKS je delegacijo Slovenske skupnosti uradno pozdravil predsednik dr. Jožko Tischler, ki je v svojem govoru na-

nizal glavne probleme koroških Slovencev.

Pozdrav Slovenske skupnosti je prinesel dr. Stoka, ki je v imenu delegacije poudaril popolno solidarnost s koroškimi Slovenci, zlasti v borbi proti nameravanemu krivičnemu preševanju manjšine. Deželni tajnik je še prikazal koroškim rojakom težave primorskih Slovencev, zlasti nedavne krivice na šolskem področju, ko Slovenci nismo dosegli lastnega samostojnega šolskega okraja. V imenu delegacije je podaril koroškim rojakom knjigo o Slovincih v Italiji.

Gostje so si nato ogledali nove prostore NSKS ter Krščanske kulturne zveze. Ugotovili so, da imajo naši koroški bratje sedaj res funkcionalno središče.

SREČANJE V PODJUNI

Delegacija Slovenske skupnosti se je nato v spremstvu gostiteljev odpeljala v Pliberk, središče Podjune. Tu je bila na sporedu večerja ter nadaljevanje pogovorov

med delegacijama. S koroške strani so bili tu med drugimi prisotni predsednik NSKS dr. Jožko Tischler, podpredsednik dr. Matevž Grilec, tajnik dr. Filip Warasch in vrsta drugih vidnih predstavnikov. Ob tej priložnosti sta po pozdravnih besedah predsednika in tajnika NSKS spregovorila pokrajinska tajnika Slovenske skupnosti za Goriško in Tržaško, dr. Paulin in dr. Dolhar. V svojih izjavah sta predvsem orisala organizacijsko in politično delovanje obeh tajništev ter koroške rojake seznanila z življenjem Slovencev v Italiji. Daljši govor je tu imel podpredsednik NSKS dr. Grilec.

Ob koncu večernega srečanja sta obe delegaciji sprejeli skupno poročilo, ki poudarja že prej omenjene točke. Poleg teh pa posebej opozarja na pravice in dolžnosti matične države za podporo slovenski manjšini v zamejstvu. Obenem pa sta delegaciji Slovenske skupnosti ter NSKS sklenili ustanoviti stalni operativni odbor, kar naj pospeši še trdnjše sodelovanje.

SESTANEK S SLOVENSKIMI OBČINSKIMI ODBORNIKI

Naslednji dan, v nedeljo, pa je bila delegacija Slovenske skupnosti gost Kluba slovenskih odbornikov in to še naprej v Pliberku, v prijaznem hotelu Breznik. Predsednik Kluba Filip Warasch je orisal pomen samostojnega nastopa koroških Slovencev, še prej pa je v imenu pliberških slovenskih odbornikov g. Trampus zelo tehtno nanizal vrsto problemov slovenskih koroških upraviteljev. G. Wenedig pa je podal analizo zadnjih volitev na Koroškem.

Razvila se je plodna diskusija, v katero so posegli številni člani obeh delegacij. Iz te je bila razvidna skupna želja in težnja po ohranitvi samostojnega nastopa, ki edini lahko zagotovi manjšini samobitno delovanje.

Po kosilu v Globasnici, drugem večjem centru Podjune, so se gostje skupaj s koroškimi gostitelji podali še na obisk Roža in se s postankom v prijazni hiši uglednega koroškega posestnika poslovili od Koroške.

Na nedeljskem srečanju je bil prisoten tudi dr. Pavel Apovnik, funkcionar pri koroški deželni vladi ter nosilec slovenske samostojne kandidatne liste KEL (Koroška enotna lista) na letošnjih deželnozborskih volitvah.

Obisk delegacije Slovenske skupnosti na Koroškem pomeni nov korak k še tesnejšemu sodelovanju med obema slovenskima zamejskima skupnostima. Srečanje je bilo nad vse prisrčno in konstruktivno ter lahko od njega pričakujemo praktične in stvarne sadove. Obisk je bil pravzaprav spontana manifestacija narodne solidarnosti med Slovenci od Jadrana in Soče mimo Višanj do Zile in Drave. Naj bi prav skupno karantansko izročilo s simbolom Gospe Svete tudi danes povežalo zamejske Slovence v trdno enoto, ki bo lahko odločno kljubovala vsem viharjem.

Sovjetsko zanimanje za Španijo

Čeprav nima Sovjetska zveza diplomatskih odnosov s sedanjo Španijo, pa z njo pridno trguje. Tako je pred meseci sklenila s Španijo dogovor o dobavi nafte po znižanih cenah. Sedaj se je zvedelo, da gre za nafto, ki jo je Sovjetska zveza prejemale iz Iraka. Ko so v Iraku za to slišali, so v Moskvi protestirali, da prodaja njihovo nafto pod svetovno ceno. Na iraški pritisk je morala SZ pogodbo s Španijo preklicati.

Očitno pa želi biti Moskva s Španijo še naprej v stiku, saj bo po Francovi smrti gotovo stremela po vzpostavitev diplomatskih stikov. Kot izraz dobre volje je ponudila simbolično odškodnino za 600 ton zlata, ki ga je rdeča španska vlada izročila leta 1936 v varstvo Moskvi kot jamstvo za dobave sovjetskega orožja v takratni državljanski vojni.

Država na robu zloma

Cel teden se je mudil v Rimu maronitski patriarh iz Libanona, ki so ga spremljali škofje iz Sidona, Sarbe in naslovni iz Tarza. Uradno je šlo za svetoletno romanje, dejansko pa je bilo mnogo govora in stikov z vatikanskimi osebnostmi — patriarha je sprejel tudi sv. oče Pavel VI. — kako pomiriti deželo, ki je zaradi državljanske vojne na robu zloma.

Maronitska Cerkev je v življenju Libanona zelo pomembna. Steje en milijon vernikov v domovini, nad pol milijona pa v obeh Amerikah, Afriki in v Avstraliji. Maroniti so edina vzhodna Cerkev, ki so se po carigraskem razkolu leto 1054 celotno vrnili v katoliško Cerkev. Maronitski patriarh s sedežem v Antiohiji je na vsem Bližnjem vzhodu zelo ugledna osebnost, enako spoštovan med kristjani kot muslimani, zato zelo primeren za posredovanje.

SEDANJI ZASKRBLJUJOČI POLOŽAJ

Na obisku v Rimu je patriarha Koraikaja spremljala tudi skupina časnikarjev. Med njimi je bil tudi Sejean Azzi, ki pripada socialdemokratski stranki. Položaj v domovini je takole opisal:

Čeprav je Libanon najmanjša država na Bližnjem vzhodu, ima danes v svojih mejah največ palestinskih beguncev: nad 400.000

jih je in večina od njih so oboženi. Nekateri vlečejo na desno, drugi na levo, eni simpatizirajo s Sirijo, drugi z Egiptom, spet drugi z Irakom, Libijo, potem pa še s Sev. Ameriko, Kitajsko in Sovjetsko zvezo. En del se zavzema za miroljubno rešitev spora z Izraelom, drugi (zlasti tisti povezani z Libijo in Irakom) pa zagovarjajo neizprosno boj do konca.

Brezkoristno bi bilo predajati se utvaram: Izrael je vojaško močna država, zato je popoln nesmisel, da bi se Libanon z njo zapletel v vojno. Toda dokler bodo palestinski gverilci v Libanonu, je treba računati na vojaške akcije in povračilne ukrepe Izraelcev.

Libanon kot država je popolnoma ohromljen. Vojska je brez moči, policija prav tako. Edina resnična policija se zdi da so palestinski gverilci: na cestah ustavljajo vozila, pregledujejo dokumente, postavljajo barikade in se vmešavajo v notranje življenje države, zlasti ob volitvah.

Taborišča Palestincev so postala pravcate vojašnice, obenem pa zatočišče kriminalcev iz vsega sveta. V njih najdeš sovjetske in kubanske »prostovoljce«, maoiste in komuniste. Ta nasilna levica spretno izkorišča napeti položaj v Libanonu, rasno in versko različnost, politično razklanost in gospodarski nered ter uprizarja policijske nastope. Tako kristjani kot muslimani so žrtev te zločinske igre, ki jo spretno vzpodbuja Sovjetska zveza. Nehajmo že govoriti o verski vojni. Raje pogledajmo resnici v obraz — je dejal Sejean — in jasno pokažimo na glavnega krivca sedanjega zla v Libanonu.

Gospodarski položaj je težak in kako naj ne bi bil ob takih razmerah! Toda dovolj je, da se Palestinci umaknejo in da se bodo ljudje čutili varne, in Libanon se bo v nekaj tednih gospodarsko opomogel. Preteklost nudi za to dovolj dokazov.

In kakšni so izgledi za rešitev sedanje krize? Sejean pravi, da se Libanonci navdušujejo za formulo, ki se je do sedaj izkazala vedno uspešna: za sožitje med kristjani in muslimani. Če pa do tega sožitja ne bo več moč priti, potem ostane delitev dežele v krščanski in muslimanski del, rešitev, boleča sicer, a mir je važnejši kot vse drugo.

Bavarska, Slovenija in mi...

V Ljubljani je pred kratkim zasedal mešani odbor za sodelovanje med Slovenijo in Bavarsko. Bavarskemu odposlanstvu je načeloval dr. Kessler, vodja bavarske državne pisarne. V odposlanstvu so bili zastopniki bavarskih ministrstev za gospodarstvo in promet ter za delo in socialna vprašanja.

Slovensko zastopstvo je vodil Marjan Osolnik, slovenski republiški tajnik za mednarodno sodelovanje, ob udeležbi zastopnikov ljubljanske gospodarske zbornice, slovenskih železnic ter prosvete.

Bavarsko-slovenski odnosi se zadnji čas ugodno razvijajo. Mešani odbor za medsebojno sodelovanje bo na svoji prihodnji seji pripravil nadroben spored obiska bavarskega državnega predsednika dr. Goppa v Slovenijo, kamor ga je povabil predsednik slovenske vlade inž. Andrej Marinc.

Vprašanja gospodarskega sodelovanja Bavarska-Slovenija, ki so jih tokrat v mešanem odboru obravnavali, so precej obširna. Poseben pomen pripisujejo sodelovanju na področju industrije, nadalje surovinski izmenjavi ter izmenjavi pogonske sile. Potrebno kreditno podlago gospodarskega sodelovanja med obema deželama bo omogočila poslovna povezava slovenskih in bavarskih bank, ki imajo že sedaj medsebojne stike.

Gospodarski zbornici obeh dežel bosta skrbeli, da se obojestransko okrepi udeležba podjetij in ustanov na sejnih. Okrepili bosta nadalje prizadevanja za sodelovanje na področju turizma. Na srečanju pa so preverili tudi možnost za izmenjavo na področju radia in televizije.

PROMETNA POVEZAVA

Posebej pa so v mešanem odboru obravnavali vprašanja prometne povezave med Slovenijo in Bavarsko. Bavarska stran je pokazala svojo zavzetost zlasti za mišljeno izgradnjo predora pod Karavankami, ki bi vodil iz Kranjske gore v smeri proti Beljaku na Koroškem. Načrt tega predora je pridobil na svojem pomenu, odkar so Avstrijci prevrtali gorški verigi pod Kačjakom (Katschberg) in pod Turskim sedlom (Tauernpasshöhe), najtežja odseka na prihodnji avtocesti med Beljakom in Salzburgom, ki vodi iz Bavarske v smeri proti Ljubljani. Obenem pa so Avstrijci že začeli vrtati predor pod Glinu (Glanalpe) severno od Gradca, na predvideni avtocesti, ki iz severne Bavarske vodi preko Linca in Gradca v Maribor in dalje na Balkan.

V isti smeri se odpira seveda tudi vprašanje okrepljenih in izboljšanih železniških zvez. Slišalo pa se je, da so bili Avstrijci užaljeni, ker da jih niso povabili k obravnavi tako pomembnih vprašanj. Seveda pa si ne bodo nikoli priznali, da morajo tudi gospodarski stiki in pogovori temeljiti na medsebojnem spoštovanju. (Kako naj se pogovarjam z nekom o sodelovanju, če pa v njegovi deželi nebrzdano zatirajo jezik in kulturo, ki sta tudi moja?)

Prejšnje ljubljanske vlade so iskale poslovnega sodelovanja s sosedi brez upoštevanja predpogojev o medsebojnem spoštovanju. Kako se je to obneslo v odnosih z Avstrijci, nekoliko pa tudi s Trstom in njegovo nacionalno romantiko, je znano. Po vsem tem je jasno, da je ravnanje z manjšinami ono merilo, ki jasno kaže, koliko in kako cenijo in spoštujejo sosed sosed.

BAVARSKA PRISOTNOST V MEDNARODNEM SVETU

Da Bavarska uspešno navezuje mednarodne in meddržavne stike, je morala, podobno kot Zvezna Republika Nemčija, kateri kot zvezna dežela pripada, dosledno premagati nacionalno romantiko o »velikem nemštvu«, ki je povzročilo tragedijo prve in druge vojne. Današnja Bavarska je v zahodnonemškem okviru skušala poiskati najprej svojo lastno bavarsko istovetnost, ki jo je v primeru z drugimi nemškimi ljudstvi in njih deželami kot Švabsko, Saško, Frankovsko tudi v precejšnji meri ohranila.

Za razliko od drugih zahodnonemških dežel poudarja Bavarska tudi svojo posebno državnost in nosi vsled tega uradni naziv »Republika Bavarska« (Freistaat Bayern). Tabla s tem napisom stoji za na mejnih prehodih. Ostale nemške zvezne dežele s to bavarsko »posebnostjo« seveda niso nič kaj zadovoljne, zato si v nemškem tisku nenehno družijo dajejo duška na bavarski račun in skušajo Bavarce osmešiti.

Vendar pa z deželo-državo, ki ima 10 milijonov prebivalcev in eno najpomembnejših evropskih kulturnih in gospodarskih središč, kot je njena prestolnica München ali Monakovo, kakor so po sta-

rem govorili Slovenci, ni mogoče kar tako pomesti. Tega se menda zavedajo tudi v tujini, ne nazadnje v Sloveniji, pri čemer jih tokrat niti posebno ne moti, da vlada na Bavarskem krščansko-socialna stranka gromovitega nemškega politika Straussa, zagnanega pristaša svobodne Evrope, atlantskega zavezništva, nenehnega svarilca pred prenapljenimi koraki v odnosih s komunističnim Vzhodom, ki kaže prej taktiko kot pa dobro voljo v odnosih do Zahoda. In ta stranka je na letošnjih deželnih volitvah na Bavarskem požela celo kar 64 % glasov.

Bavarska ima ne samo krepko industrijo, ampak tudi kmetijstvo in storitveno dejavnost, tj. prevoznitvo, gostinstvo, turizem ter močno izvažajo in uvažajo; zato si prizadevajo za sodelovanje z njo tudi druge dežele, ne nazadnje italijanske. Sosednji Veneto hoče po vsej sili povezati Benetke in München z avtocesto, pa se umešana avstrijska Tirolska upira in ne misli popustiti. Tudi sodelovanje Furlanije-Primorske z Bavarsko vodi prek Avstrije, pri čemer pa zapreka ni na avstrijski strani, ampak na neizgrajenem odseku avtoceste Videm-Trbiž (Beljak), čigar dograditev je bila »zagotovljena« že pred leti.

BAVARSKA IN NAŠA DEZELA

Sedaj, ko kaže, da bodo v sosednji Sloveniji začeli z gradnjo cestnega predora v smeri proti Beljaku, do kamor bo v kratkem potegnjena avtocesta iz Bavarske, bo nastopil tudi odločilni trenutek za cesto Videm-Trbiž (Beljak) in za ponovno preverbo odnosov med Münchnom in Trstom, kajti ako sedaj odmanjka omejenjeni cestni odsek na smeri iz Bavarske v našo deželo, se je bati, da bo pristanišče v Trstu pa tudi v Trbižu izgubilo za desetletja bavarske blagovne tokove.

Pa tudi če bi v naši deželi pohiteli in dosegli takojšnjo gradnjo odseka Videm-Trbiž (kar pa glede na sedanje gospodarsko stanje v Italiji ni verjetno), tako da bi iz Beljaka držala avtocesta po eni strani v Ljubljano in Koper, po drugi pa v Trst, bi zadeva z bavarskim prometom po tej smeri še ne bila rešena: nastala bi namreč tekmata, kdo ga bo več prištel, Trst ali Koper oz. Reka. V tem primeru se že danes vsiljuje vprašanje dogovarjanja o sodelovanju med jadranskimi pristanišči, torej vprašanje neposrednih stikov med Ljubljano in Trstom, tudi z Rimom, kolikor v Trstu ni potrebnih pristojnosti.

In kakor je bilo v avstrijskem primeru, bo tudi v našem za trdnost sodelovanja in dogovarjanja odločilno medsebojno spoštovanje narodnosti. Prav na položaju manjšin na obeh straneh meje bo tako spoštovanje vidno in najbolj otipljivo. Zato je želeli, da bi odgovorni ob zadnjem italijansko-jugoslovanskem sporazumu tokrat ne pozabili na celostno reševanje odprtih vprašanj, tudi manjšinskih, da mogoče ob nepredvidenih dogodkih, kot je bilo na Koroškem, ne bi prav ta slednja ohromila dobrega sosedstva in zamrznila prizadevanja po razvoju medsebojnega sodelovanja.

M. N.

Sveto leto se zaključí za božič

Zdelo se je, da bo le malo romarjev obiskalo Rim v svetem letu. Taka predvidevanja pa so se izkazala za zmotna. Vsak teden prinaša vatikanski list »L'Osservatore Romano« dolgo vrsto napovedanih romanj iz vseh delov sveta. Povečini niso to množične skupine. Gre za škofijska, a še bolj za župnijska romanja, torej za manjše skupine.

Ko smo bili pred tremi tedni s tržaško skupino romarjev v Rimu, smo naleteli na pisano množico. Vsaka romarska skupina obvezno obišče katakombe. Mi smo prišli h Kalistovim katakombam precej zgodaj, da smo lahko opravili sveto mašo. Nekoliko pozneje je bilo že toliko skupin, da so se le polagoma zvrstile za obisk. Katakombe oskrbujejo salezijanci. Slovenske romarske skupine imajo vedno na razpolago slovenskega vodiča.

Ob nedeljah opoldne je trg sv. Petra poln romarjev, ki čakajo na papežev opoldanski pozdrav. Ko se papež pokaže na oknu svojega stanovanja, ga pozdravlja tisoče belih robčkov in glasov.

Romarji potem obiščejo štiri glavne rimske bazilike. V eni izmed njih opravijo pobožnosti, ki so predpisane za prejem svetoletnega odpusta. V baziliki sv. Pavla, ki smo jo obiskali v nedeljo 14. novembra popoldne, je bila prava gneča.

Kamenčki

Moderne sojenice

Slovensko bajeslovje pozna sojenice, žene, ki ob rojstvu določijo otroku usodo. Vse kaže, da bodo ta bajeslovna bitja postala resničnost v Italiji.

Pretekli teden so se namreč zedinili radikali, socialisti, socialni demokrati in republikanci, da bodo predložili zakonski osnutek o splavu. V tem osnutku je rečeno, da je samo bodoča mati, ki odloča o usodi otroka. Devetdeset dni po spočetju ima čas, da se odloči, ali otroka sprejme ali ne. Niti oče niti kdo drug nima pravice soodločati o tem: samo žena bo odločala, ona bo sojenica otroku.

Če se odloči, da odpravi sad svojega telesa, jo bo moral zdravnik ubogati, država, to je mi davkoplačevalci, pa poravnati vse stroške, kajti splav bo brezplačen.

Takšen predlog so postavili tovariši socialisti in njih sopotniki. Zanimivo je, da je komunistična partija predložila zakonski osnutek, ki dopušča splav le v določenih primerih in ki jih je treba prej postaviti.

Ko se Italija muči s tako težko gospodarsko krizo in ob tolikih zločinih vsepovsod, imajo laične stranke za najvažnejši problem uzakonitev abortusa, to je novih izdatkov za legaliziran zločin. Pri tem prvači socialistični poslanec Loris Fortuna, ki si hoče pridobiti »nevenljiv venec slave« v kampanji za umor nedolžnih otrok, podobno kot njega dni Faraon, ki je dal umoriti judovske dečke, in Herod, ki je dal pomoriti nedolžne otroke.

Edinost v Cerkvi

V številnih deželah zapadnega sveta katoličani zmeraj bolj izgubljajo smisel za edinost Cerkve. Vsak po svoje si predstavljajo to edinost ob trditvi, da so kristjani. Ponekod oporekajo Cerkvi in zadnjemu koncilu zaradi liturgičnih sprememb, posebno zato, ker so odpravili pri maši latinščino. Takšni kristjani so predvsem v nemško govorečih deželah. Tem so odgovorili švicarski škofje v posebnem pismu. Med drugim pišejo: »Vrhovni poglavar katoliške Cerkve, ki ga moramo poslušati, je sedanji papež Pavel VI. in ne Pij V. Ta je za svoj čas preuredil liturgijo. Z enako pravico je sedaj Pavel VI. prilagodil liturgijo potrebam današnjega časa.«

V drugo smer gredo številni kristjani v Italiji. Zajela jih je politična in sindikalna mrzlica. Oporekajo vsemu, kar je do sedaj Cerkve naredila na socialnem področju, povsod hočejo hoditi svoja pota v nasprotju s svojimi škofi. O teh kristjanih, ki jih nemalokrat vodijo duhovniki, je spregovorila konferenca škofov Lombardije v posebnem dokumentu. Opozarjajo jih, da ne more biti edinosti v Cerkvi brez poslušnosti papežu in škofom.

Ko človek bere takšna in slična opozorila italijanskih škofov v letu 1975, ima vtis, da gasijo požar, ki so ga sami pomagali zanetiti. Kajti v preteklih letih so razni škofje tako govorili in pisali, da so jih vsi levičarji hvalili; nekateri škofje še danes tako delajo. Ni dober pastir tisti, ki ga volkovi hvalijo.

Od tedna do tedna

Na zasedanju vsedržavnega sveta italijanske Krščanske demokracije je bilo sklenjeno, da bo od 4. do 8. marca vsedržavni kongres stranke. Na sliki na levi sedajni glavni tajnik KD Zaccagnini, na levi ministrski predsednik sedanje vlade Moro, ki jo sestavljajo demokristjani in republikanci

Na Portugalskem je propadel poskus levičarskih častnikov, da se polastijo oblasti. V teku so čistke med višjimi oficirji.

V Turinu je bila ugrabljena Carla Ovazza, tašča Marjete Agnelli, ki je hčerka znanega avtomobilskega magnata Giannija Agnelli. Ugrabitelji zahtevajo pet milijard lir odkupnine.

Juan Carlos I. Burbonski je bil slovesno ustoličen za kralja Španije. V zvezi s tem je bila objavljena amnestija, ki bo marsikateremu od političnih jetnikov dala svobodo.

Da bi dal še večji poudarek svoji akciji za splav, je socialistični poslanec Fortuna odstopil s tega mesta.

Namesto svojega močnega Andreja Saharova, ki mu sovjetske oblasti ne dovolijo oditi iz države, bo dvignila letošnjo Nobelovo nagrado za mir njegova žena Jelena, ki je na zdravljenju v Italiji.

Ameriški predsednik Gerald Ford je prišel v ponedeljek 1. decembra na petdnevni obisk v Peking. Spremlja ga zunanji minister Kissinger.

Bivša portugalska kolonija na vzhodnem delu otoka Timor se je proglasila za

neodvisno državo. Ker je režim močno levičarski, se lahko zgodi, da se država Indonezija polasti tega področja z namenom, da prepreči komunistično rovarjenje v lastni državi.

Msgr. Baldassi, od leta 1956 nadškof v Ravenni, je odstopil na željo sv. očeta. Star je 68 let. Že dalj časa je bil sporna osebnost zaradi nekaterih svojih odločitev, ki niso bile v liniji Cerkve. Me drugim je ukinil škofijski tednik, semenišnike pa poslal študirat na javne šole.

Sv. oče je sprejel v posebni avdienci zastopnike raznih demokrščanskih strank, ki so se udeležili zborovanja v Rimu.

V Rimu se je mudil francoski državni predsednik Giscard d'Estaing. Sprejel ga je tudi sv. oče.

Na postaji Castiglione in Teverina blizu Orvieto je iztiril brzec Palermo-Catania-Milano. Pri tem je bilo ranjenih 17 oseb.

Varnostne sile OZN (»Modre čelade«) bodo še nadaljnjih šest mesecev ostale na Golanski planoti ter tako nadzorovale premirje med Sirijo in Izraelom.

Močan potres je opustošil glavni otok na Havajih. Tudi vulkan Kilauea je začel znova delovati.

Knjiga o slikarju Petkovšku

SKA (Slovenska kulturna akcija) v Buenos Airesu je pravkar izdala kot svojo 91. knjigo — gotovo bo kmalu prišla do rekordne stote izdaje — življenjsko povest »Jože Petkovšek« o slovenskem slikarju z Vrhnik, ki jo je napisal njegov vrhniški rojak Marjan Marolt tik pred svojo smrtjo.

Knjiga ima še dodatek o Marjanu Maroltu, torej piscu samem, o človeku in kulturnem delavcu v zdomstvu, izpod peresa Tineta Debeljaka, ki je prva knjižna strokovna obravnava.

Jože Petkovšek (roj. 1861 na Verdu pri Vrhniku), je bil predhodnik kasnejših znanih slovenskih impresionistov Jame, Steneta, Jakopiča, Groharja, ki so postavili temelj posebni zavesti o slovenskem slikarstvu. Prej so naši slikarji delovali brez prave notranje povezanosti s slovenskim poreklom, npr. Tominc, ki je biedemeiersko slikal portrete bogatih tržaških meščanov, ali mogoče še danes prenekateri naših tržaških likovnikov.

V Petkovškovem času pa še ni bilo pravega slovenskega občinstva, ki bi svojega umetnika podpiralo in spodbujalo, in prav ta tragika se nam v sedanjih Maroltovi povesti o Petkovšku razgrne z vso prepričljivostjo. Slikar je ostal še kasnejši slovenski umetniški javnosti skoraj vse do druge vojne nepoznan.

Petkovšek se je po študijih in izpopolnjevanjih v Parizu, Monakovem, Benetkah ustavil doma, slikal, doživljal čudaške izbruhe, se poročil, se udajal pijači in na posledel tudi končal v umobolnici, kjer je umrl leta 1898.

Bil je odličen risar, ena od njegovih risb, »Portret moža s cigaro« spada med slovenske umetnine. Slikam je znal vdihniti posebno človeško in duševno globino, npr. v sliki »Bosanka«, kjer je podana presenečenost bosanskega dekleta, v »Moškem portretu«, ki je nedvomno on sam, strmenje v negotovost... Med najbolj idiličnimi je slika »Domá«, ganljiva podoba slovenske družine za mizo v izbi z Bohovim kotom.

S tem delom — uvodno besedo je podal

dr. Rajko Ložar iz ZDA — nam je pokojni Marolt otel še eno slovensko umetniško osebnost in prispeval novo delo v razmeroma še vedno skromno slovensko življenjsko književnost.

Knjiga je na voljo tudi na upravi Katoliškega glasa po ceni 3.000 lir za broširano in 4.000 za vezano, kar je razmeroma poceni.

Papeževa maša 8. decembra

Prihodnji praznik Marije Brezmadežne bo sv. oče Pavel VI. maševal v baziliki sv. Petra in sicer ob 10. uri. Maša bo namenjena predvsem mladini, ki študira v raznih cerkvenih zavodih v Rimu. Prišli bodo bogoslovci, mlade redovnice v noviciatih, mladi duhovniki z raznih univerz, gojenci raznih verskih srednjih šol v Rimu. Stevilo udeležencev bodo morali omejiti, ker v baziliko ne gre več kot kakih 20.000 ljudi. V letošnjem svetem letu je pa bazilika zmeraj prenamajna in so srečanja povečini na trgu sv. Petra. Mašo bodo prenašali po televiziji.

Smrt angleškega kardinala

Devetim kardinalom, ki so letos umrli, se je 7. novembra pridružil še kardinal John Carmel Heenan. Star je bil 70 let. Izhajal je iz delavske družine blizu Londona. Leta 1957 je postal škof v Liverpoolu, šet let nato pa nadškof v Londonu. Papež Pavel VI. ga je imenoval za kardinala. S Heenanovo smrtjo je živih še 120 kardinalov. Od njih pa jih more voliti papeža le 101, ker so ostali že prekorčili 80. leto.

Škofovska sinoda 1977

Prihodnja sinoda škofov bo zasedala leta 1977. Sv. oče je te dni določil predmet, ki bodo škofje o njem razpravljali: »Krščanska kateheza v našem času, posebno otrok in mladine«. Zadnja sinoda je razpravljala o evangelizaciji, tj. o oznanjevanju evangelija, prihodnja bo to nekako dopolnila s posebnim ozirom na razlago verskih resnic mladini in otrokom in na njih vzgojo v kristjane.

Misel ob letošnji „Cecilijanki“

Strokovno ocenjevati letošnjo »Cecilijanko«, kot tudi vse poprejšnje, bi bilo težko. Lahko bi napisali po že znanih klišejih, ki jih uporabljajo poklicni časopisni kritiki, da je ta zbor svojo pesem »občuteno podal« in drugi zbor svoj spored »dovršeno predvajal« in da je bil tretji zbor v svojem nastopu »prepričljiv«, ali pa da »tisti, ki ni prišel, mu bo lahko še žal...«

Toda zavedamo se vsi, da nam je »Cecilijanka« mnogo več kot samo pevski nastop in pevsko-tehnična izurjenost zborov.

Kdor vsaj površno pozna našo primorsko ljubezen do petja, vse prestane boje, da smo ga ohranili, vse upe, ki smo jih gojili ob naši domači pesmi v najbolj tveganih trenutkih naše usode — da nam bo nekoč bolje, bo občutil, da so mu vsi nastopajoči zbori dragoceni. Vsak od njih odraža na svoj način čustvovanje in doživljanje okolja, iz katerega se nam je prišel predstaviti. Nam izpričuje tudi vso požrtvovalnost svojih članov, ki vztrajajo, da pridejo na vaje, kljub današnji resnični preobremenjenosti z delom, z opravki in skrbmi vsakega dne.

Ime zaslužnega skladatelja mučenika, ki ga nosi goriški mešani zbor »Lojze Bratuž« navdaja primorskega človeka s pričakovanjem in omenjenji zbor ga v resnici ne razočara.

Po skladatelju Mirku Fileju nosi ime goriški moški zbor, čigar izvajanje nas vedno znova ogreje. In števerjanski »F. B. Sedej« kot da nas bi spomnil na »Božje speve«, ki jih je Goriška Mohorjeva leta 1929 poklonila »ljubitelj svete pesmi, prevzvišenemu gospodu knezu in nadškofu goriškemu«.

Atomski čas, železo in beton niso onaj jali duše v planinskem raju, Drežnici, ki nas je prišla počastiti z mešanim zborom, celo prav številnim, kot da bi nam hotela sporočiti, da pod vrhovi Krna še močno utripa življenje.

In beneški »puobi an čee« iz Ljes se niso pustili ugnati, tudi ko so bili ob svojega prejšnjega pevovodjo, pojejo in učijo se kar sami. In res ostane zven njih petja nepozaben; le oni znajo tako zapeti in izgovoriti.

In naš zbor iz Krmina in Plešivega, ki prča o našem kulturnem duhu in delu tudi sosednjim Furlanom? Kot da se koronina drami in znova poganja mladike ter ogreva srca briških gručev in furlanske ravnine, ki nam je že dala nepozabnega pesnika Gradnika!

Mogočni zbor iz Ščedne v Trstu so okrepili še pevci iz Mačkovelj, številni je bil tudi mešani cerkveni zbor iz Dobredoba. Polnost goriškemu kulturnemu območju pa je zagotovila prisotnost zborov iz goriške okolice: iz Podgore, iz Rupe-Peči, St. Mavra, Štandreža, Zgonika, »Jezera« iz Dobredoba, »Fantov izpod Grmade«, dekleškega zbora Marijine družbe iz Gonice.

Za dva večera smo se znova vživeli v čustveni svet in navdušenje, ki nas je zajelo po osvoboditvi, ko je naše petje in pričakovanje doživljalo neustavljiv polet, ko smo se predali zanosu, ne da bi vedeli in hoteli vedeti, da so nam pripravljena tudi razočaranja, v vsakem življenju neizogibna.

Mogoče je po vsej razdrobljenosti naša današnja kulturna življenjska dejavnost mnogo skromnejša kot v preteklih letih, navdušenju pred tridesetimi leti, vsekakor pa bolj stvarna, odraz razmer, kakršne so in kakor jih premagujemo, ne pa tega, kar naj bi še bilo, pa ni prišlo, kot v tistih letih.

JOŽE JURAK

Ekumensko potovanje po južni Nemčiji

(12)

Namesto njega nas je zelo prijazno sprejel njegov pomočnik Rüdiger von Schröder, ki dušno oskrbuje naselje Leuze in je tudi ravnatelj tamkajšnjega otroškega vrta v Trubarjevem domu.

Bil je obveščen, da pridemo. Ker smo pa prišli precej zgodaj, nas še ni pričakoval. Tako smo se sami znašli pred domom, kjer je otroška vrtarica že začela s poukom. Prijazen domačin je hitro našel z njim zvezo in tako je pastor kaj kmalu bil pri nas.

Ko nam je dom razkazal in razložil njegove nastanek, nas je spremljal nazaj v mesto, kjer nam je razložil še zanimivosti, ki se tičejo cerkve sv. Amande in Amandenhofa. Tako smo dobili kar precej jasno predstavo o času, ko je Trubar tu deloval. Mesto Urach, za večino nezna-

Mogoče smo bili po razočaranjih zaradi presmelih upov tistega časa še pred leti malodušni, kaj da bi z našo pesmijo, kulturo in dušo. Danes prav gotovo ne več!

IK

Na praznik Breznadežne 8. decembra ob 17. uri bo v Marijinem domu pri Sv. Ivanu v Trstu

MLADINSKA AKADEMIJA

Na sporedu instrumentalni in vokalni koncert, tombola in prosta zabava.

Tradicionalni sprejem

V hotelu Jolly je bil tudi letos običajni sprejem, ki ga ob dnevu republike 29. novembra prireja generalni konzul SFRJ v Trstu in soproga. Vabilu konzula Ivana Renka so se odzvali številni ugledni gostje obeh narodnosti, slovenske in italijanske, ter iz političnega, kulturnega in gospodarskega življenja.

Uspela revija cerkvenih pevskih zborov

Ob vsakoletni reviji cerkvenih pevskih zborov je v Kulturnem domu praznično razpoloženje. Prostorni Kulturni dom postane ob taki priložnosti premajhen, da bi lahko nudil vsem udeležencem udoben sedež. Tako je bilo tudi v nedeljo 30. novembra v Trstu.

Program se je začel odvijati ob točno določeni uri. Na oder je prišel 62-članski zbor iz Šklednja in Mačkolj, ki ga vodi Dušan Jakomin. Vse kaže, da sta oba zbor spet v polno zaživela, česar smo zelo veseli. Nato je bil na vrsti zbor iz Sv. Križa pod vodstvom Albina Verginelle. Presenečenje je pripravil Mladinski zbor pod vodstvom Marjana Kravosa: 40 mladih fantov in deklet, ki so začeli z vajami pred dvema mesecema. Če bodo vztrajali, bo nastal odlični zbor. Zbor iz Zgonika vodi Anton Kostnapfel. Nato so prišli požrtvovalni »Fantje izpod Grmade« pod vodstvom Ivota Kralja. Toplo smo pozdravili zbor »Rečan« iz Ljes pod vodstvom Antona Qualize. V prvem delu je bil na vrsti še zbor iz Boršta pod vodstvom Draga Petarosa. Kot gost je nastopil zbor in ansambel »Kamnikiti« iz Stranj pri Kamniku, ki ga vodi Franc Gačnik. Zbor je dopoldne pel pri maši v Rojano in v Šklednju.

V drugem delu je kot prvi nastopil zbor z Opčin pod vodstvom Ubalda Vrabca. Zbor »Lojze Bratuž« pod vodstvom Stanka Jerčija je vrnil gostovanje tržaškega zbora na goriški Cecilijanki. Tretji je bil zbor iz Bazovice pod vodstvom Zorka Hareja. Nato je bil na vrsti zbor Novega sv. Antona pod vodstvom Magde Bizjak. Zbor Sv. Ivana je pripravila za nastop Nada Zorjal-Zaghet, a ker je sama zbolela, ga je vodil Janko Ban. Zbor iz Rojana je pel pod vodstvom Humberta Mamola. Kot zadnji je nastopil Ekumenski zbor pod Zorkom Harejem.

Revija se je zaključila z mogočno skupno pesmijo Ubalda Vrabca »Samo milijon nas je«. Dirigiral je Ubald Vrabec. Ploskanja je bilo toliko, da so morali pesem ponoviti.

Je pa ta pesem tudi program za nadaljnje delo. Zbori nimajo lahkega življenja. Pevci v zboru prihajajo in jih tudi zapuščajo. Vedno se je treba truditi za njihovo rast, včasih celo za njihov obstoj. In vendar vztrajno delo rodi sadove. Ob lanskej reviji se je zdelo, da so

Novi stalni ravnatelji

Protokli teden so bili v Rimu izpiti za stalnost ravnateljev slovenskih nižjih srednjih šol. Udeležili so se jih štirje ravnatelji: prof. Vera Bedendo, prof. Humbert Mamolo, prof. Josip Pečenko in prof. Edmund Zetko. Vsi štirje so izpit uspešno opravili in postali tako stalni ravnatelji.

Koncert Tria Lorenz

V okviru abonmajse sezone, ki jo prireja Glasbena Matica, je v sredo 26. novembra nastopil v Kulturnem domu Trio Lorenz. Trio sestavljajo bratje Primož, Tomaž in Matija Lorenz in je poznan na mednarodnem obsegu. Tržaška publika ga pozna iz prejšnjih nastopov v Trstu.

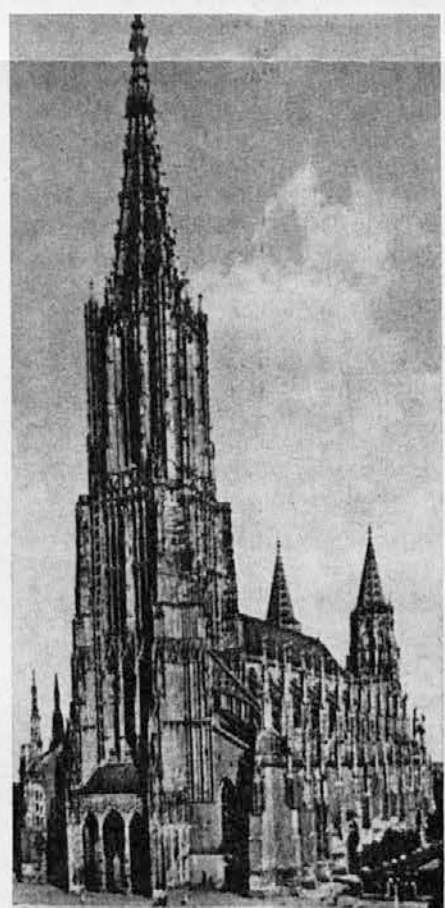
Sporod je obsegal v prvem delu Haydnov Trio v g-duru, Preludij Ubalda Vrabca ter Elegijo op. 23 Josefa Suka, v drugem delu pa Trio v esolu op. 67 Dimitrija Šostakoviča. Navdušeno občinstvo pa si je izprosilo še dodatek, in sicer Dvorakov Dumky trio.

Preludij tržaškega glasbenega umetnika Ubalda Vrabca je doživel takó krstno izvedbo. Ob priliki mu je za njegovo 70-desetletnico ravnatelj Demšar izročil kolajno Glasbene Matice.

množi zbori v krizi. Letošnja revija pa je pokazala, da so krizo uspešno premagali. Tega smo zelo veseli. Raven petja je bila zadovoljiva, a o tem bodo kaj več povedali strokovnjaki. Za povprečnega poslušalca je bil vtis zelo dober.

Ob letošnji reviji je Zveza cerkvenih zborov želela počastiti 70-letnico skladatelja in zborovodja Ubalda Vrabca. V drugem delu revije je vsak zbor zapel vsaj eno Vrabčevo pesem. S klenimi besedami je predsednik Zveze dr. Zorko Harej orisal življenjsko delo Ubalda Vrabca na področju glasbe in petja. Velike so njegove zasluge. Da je med zamejskimi Slovenci tako ukoreninjena ljubezen do petja, je tudi njegova zasluga. Hvala mu za vse. Naj bi še dolgo skladal nove melodije za dvorane in cerkve in podpiral zborovsko petje.

Z. S.

Veličastna katedrala v Ulmu s 161 metrov visokim zvonikom

izletnikov in drugih obiskovalcev katedrale, ki je čudovita tudi v svoji notranjosti. Zaradi pomanjkanja časa smo si jo mogli le bežno ogledati.

Spet je zabrel motor in avtobus se je usmeril proti jugu, kjer leži dežela Allgäu z mestom Kemptonom. Prešli smo Donavo, ki je v Ulmu še zelo skromna, nekako kakor reka Krka pri Novem mestu in se nato v nagli vožnji spustili prek pokrajine, ki je skoro ravna ter prehranja prebivalce z živinorejo in poljedelstvom.

Kar točni bi bili, če ne bi ob vhodu v Kempton doživeli manjše prometne nezgode. Prišli smo do podvoza, za katerega je bil naš avtobus previsok. Ko je šofer vozilo pognal nazaj, je v nas trčil osebni avto. Na avtobusu škode ni bilo, na avtu pa so bile poškodovane sprednje luči. Prišla je policija in razsodila v prilog Nemcev: naš šofer je moral plačati 20 mark kazni, tj. 5.000 lir.

Nezgodna nam je pobrala pol ure časa. Nekoliko nevoljni smo nato prispeli do stare železniške postaje, kjer smo imeli v bližnji restavraciji kosilo. Tam nas je

»Gospodarsko sodelovanje Alpe-Adria«

V Trstu je te dni izšla v založbi »Mladike« nova aktualna knjiga ekonomista dr. Egidija Vršaja z naslovom »Gospodarsko sodelovanje Alpe-Adria«. Knjiga je aktualna tako zaradi svoje vsebine kot zaradi trenutka, v katerem je izšla, namreč po nedavnem podpisu novih sporazumov med Italijo in Jugoslavijo.

Delo, ki je napisano v italijanski, je prispevek h gospodarskemu sodelovanju in dobremu sosedstvu med tremi obmejnimi deželami: Italijo, Jugoslavijo in Avstrijo. Za gospodarsko sodelovanje je namreč nujno potrebno vzajemno poznavanje zakonodaj in tehnik gospodarskih sistemov v zainteresiranih državah. S tem ciljem je knjiga, ki ima okrog 400 strani, razdeljena na pet delov: Mednarodno gospodarsko sodelovanje, Italija in Furlanija-Juljska krajina, Jugoslavija in Slovenija, Avstrija in Koroška, Meddeželno gospodarsko sodelovanje.

Prvi del obravnava globoke spremembe v mednarodnih gospodarskih odnosih po drugi svetovni vojni ter vključitev gospodarskih sistemov Italije, Jugoslavije in Avstrije v nove odnose multilateralizma in liberalizacije. Drugi, tretji in četrti del knjige podajajo analizo zakonodaj in tehnik gospodarskih sistemov treh dežel Alpe-Adria, zlasti gospodarskega programiranja ter zunanjetrgovinskega in deviznega režima. Končno peti del navaja trgovinske in gospodarske sporazume med Italijo in Jugoslavijo, med Italijo in Avstrijo ter med Jugoslavijo in Avstrijo. Glavni zakoni in sporazumi so podani v celoti.

Dodani so tudi že najnovejši italijansko-jugoslovanski politično-gospodarski dogovori.

Razprava o novi prosti coni

Na strokovnem zasedanju na sedežu deželne uprave, katerega sta se udeležila odbornik za industrijo in trgovino Stopper in tržaški poslanec Belci, so razpravljali o vprašanjih, ki so v zvezi s pristo, katera bo nastala na podlagi italijansko-jugoslovanskega sporazuma.

To je bil že drugi sestanek izvedencev,

V službi koga?

»Neukim« slovenskim Korošcem si Janko Messner, ki ni čisto brez pisateljskega daru, kot je bil že pokazal v svojih doživetih »Koroških razglednicah«, prizadeva v zadnji izdaji celovskega obzornika za književnost in kritiko »Mladje« razlagati, kaj je kapitalizem, marksizem, socialno odtujevanje, antikomunizem in malomeščanstvo, pri čemer stavlja zadnje takoj v zvezo s slovensko Enotno listo, ki je nastopila na zadnjih deželnih volitvah in zbrala po zadnji vojni največ slovenskih glasov.

To je bilo hudo na poti deželni koroški komunistični partiji, katere aktivisti so šli tako daleč, da so po koroških vaseh celo prelepljali plakate Enotne liste. Glasove koroških Slovencev, čeprav jim ne prestopajo dopovedujejo, kako jih je treba ugotavljati, ali pa da so sami prešibki za nastopanje oziroma tako nepomembni, bi

ki so jih takoj sklicali, čim so začele krožiti govorice o tem sporazumu. V skupini so izvedenci z raznih področij, predvsem od carine in dajatev, trgovine in industrije, pristanišča in pomorstva, prometa v uvozu in izvozu ter funkcionarji raznih deželnih odborništev.

Med zasedanjem so razpravljali o raznih vidikih vprašanja, da bi lahko čimprej pripravili operativne smernice. Prosta cona naj bi tako postala sredstvo za pospešitev gospodarske rasti z obojestransko koristjo v odnosih med Italijo in Jugoslavijo kot tudi v odnosih med Jugoslavijo in Evropsko gospodarsko skupnostjo.

»Stara garda« v Kulturnem domu

Stalno slovensko gledališče je postavilo na oder novo delo, in sicer »Staro gardo«, igro v dveh dejanjih, ki jo je napisal Aldo Nicolaj. Delo je zamišljeno za manjše odre in bo z njim SSG gostovalo po deželi. Premiera pa je bila v Kulturnem domu v petek 28. novembra, vendar izven abonmaja.

Delo je režiral Mario Uršič, za sceno je poskrbel Edvard Zajec, nastopajo pa igralci Mira Sardoč, Jožko Lukeš in Silvij Kobal. Igro prikazuje tegobe, ki tarejo staro gardo, tj. starejše ljudi, ter njihove konflikte z mlajšimi. Uprizoritev je pri gledalcih imela uspeh.

Ljudje

Bernard Daneu, dolgo let sluga na liceju »F. Prešeren« in bolj poznan pod imenom Nardo, je te dni stopil v pokoj; ob tej priložnosti je bila na šoli prisrčna slovesnost, ki je pokazala, kako je Nardo priljubljen med dijaki in profesorji.

Poslovljni večer

Krožek absolventov trgovske akademije KASTA je priredil večerjo v čast ravnatelju Vladimiru Turini, ki je z letošnjim šolskim letom stopil v pokoj. Večerje, ki je bila v restavraciji Suban, se je udeležilo veliko število bivših dijakov, saj so bili vabljeni vsi tisti, ki so obiskovali trgovsko akademijo v tridesetih letih njegovega obstoja. Prisotni so bili tudi profesorji ter novi ravnatelj prof. Seražin.

rade vse avstrijske stranke pobrale, komunisti pa na njih račun pridobili vsaj eno mesto v deželnem koroškem zboru.

Janko Messner je lansko leto na tihem vstopil v komunistično stranko, zato so ga socialisti iz svojih vrst izključili. Sedaj pa se gre ideologa v prepričanju, da za kaj takega zadostuje pisateljski dar in da ni potrebno nikakega sociološkega ali politološkega znanja. Ali pa ravna samo po smernicah stranke, v katero je vstopil?

Če je tako, nima pravice očitati socialnom v Zvezi slovenskih pisateljev v Avstriji, ako jim je deželna vlada odobrila za njih kulturno delovanje primerne doklade, češ da se s tem, če jih sprejmejo, »prodajo« tuju. Baje je ravno zaradi takega Messnerjevega zadržanja večina članov že izstopila iz omenjene Zveze, katere obstaja zato le še formalno.

Prijatelj koroških Slovencev

do, komaj prestopijo prag svoje rodne hiše.

Pastor Scholz nam je želel najprej pokazati mesto Kempton, zato smo sedli v avtobus, da bi si ustvarili vsaj bežen vtis o mestu, ki se je po Trubarju povezovalo za vselej tudi z našo domovino.

V času Rimljanov je Kempton bil trgovska naselbina in vojaško oporišče. Še takrat je bila v njem krščanska skupnost. Preseljevanje narodov in vdor germanskih plemen s severa in vzhoda je to skupnost uničil in ko so se razmere umirile, je bilo potrebno začeti vse znova.

Za to se je zavzel benediktinski samostan St. Gallen v Švici, ki je poslal leta 730 dva meniha, Magnusa in Teodora, da bi v območju Kemptena pričela z misijonskim delom. Magnus je v Kemptonu postavil meniško celico, a se je zaradi spletk političnega značaja kmalu vrnil v St. Gallen. Spomin nanj pa je med prebivalstvom ostal živ do današnjih časov in najlepši spomenik nanj je cerkev sv. Magnusa v starem delu mesta, kjer je deloval, kot rečeno, tudi Primož Trubar. (Drugič naprej)

Novi goriški prefekt

Novi goriški prefekt dr. Antonino Barasso je že prevzel svoje posle in se je v torek 2. decembra srečal z goriškimi častniki. Poudaril je, da se čuti počaščenega, da bo lahko prefekt v goriški pokrajini, ki se je vedno odlikovala kot ena prvih med italijanskimi provincami.

Novi prefekt ima 52 let, rodil se je v kraju Valguamera (Enna), njegova žena ga. Dora bo sprejela predsedstvo goriškega Rdečega križa, sin hodi v 2. klasični licej, hčerka pa v 3. razred osn. šole.

Tudi naš list mu voščil dobrodoščilo in veliko uspeha na odgovornem mestu.

Izročitev misijonskih križev novim misijonarjem

V goriški stolnici je bila v nedeljo 30. novembra zvečer prisrčna misijonska slovesnost. Prišel je g. nadškof, ki je med mašo izročil misijonski križ in izvod sv. pisma osim mladim kristjanom, ki so se odločili, da gredo v misijone na Slonokoščeno obalo, da tam nudijo svojo pomoč misijonarjem, ki že nekaj let vodijo »goriški misijone«. Med njimi sta dva mlada duhovnika, tri redovnice iz reda Božje Previdnosti, tri bolničarke in en bogoslovec.

Med mašo je imel g. nadškof priložnostni govor, v katerem je poudaril povezanost goriške Cerkve s Cerkvijo v Bouaké na Slonokoščeni obali, ki si že nekaj let sestrsko pomagata. Slovesnosti so prisostvovali sorodniki odhajajočih misijonarjev, njih znanci in prijatelji ter veliko vernikov.

Dopolne istega dne je bilo v malem semenišču v Gorici srečanje mladine z novimi misijonarji. Prišlo je veliko mladih posebno iz okolice Tržiča in Cervignana, kjer je misijonska misel najbolj živa. Med mladino so bili tudi slovenski zastopniki. Karlo Mučič iz Standreža je misijonarje pozdravil in jim voščil božje blagoslova na delu v Gospodovem vinogradu tudi v imenu slovenske mladine in slovenskih vernikov.

V nedeljo 7. decembra ob 16. uri bo v Doberdobi v župnijski dvorani miklavževanje; ob tej priložnosti bodo otroci predstavili igro

NA PRVI ZVEZDICI SE PRIPELJE SV. MIKLAŽ

Vsi ste najlepše vabljeni, zlasti še starši in otroci.

Zborovski koncert na Travniku

Zadnjo sredo 26. novembra je bil v cerkvi sv. Ignacija na Travniku vsakoletni koncert goriških pevskih zborov na čast sv. Ceciliji, ki ga v sodelovanju z občinsko upravo prireja ustanova za kulturo in prireditve EMAC.

Nastopili so zbori Coro isontino di voci bianche, Madrigalisti, Ufiei, Mirko Filej, Lojze Bratuž in Sant'Ignazio. Izvajali so v glavnem polifonske skladbe, pa tudi dela modernjših skladateljev.

Zbor Mirko Filej je predstavil Mozartov »Ave verum«, Mokranjčev »Njest svjat« in Jerebovo »Ze pada mrak«, skladbe, ki jih je podal z njih tonu primerno interpretacijo. Zbor je vodil Z. Klanjšček.

Kot posebnost večera je bil gotovo skupen nastop dveh zborov, slovenskega in italijanskega. Mešana zbor »Lojze Bratuž« in »Sant'Ignazio« sta pod vodstvom S. Jericija naštudirala štiri osemglasne polifonske skladbe z dvozborno tehniko. Gallusovi skladbi »Haec dies« in »Duo Seraphim« ter Heinricha Schütza »Lobe den Herren« in Crocejev motet »Laudans exultet gaudio« so slovesno odmevali pod baročnimi oboki travniške cerkve. Skladbe so bile prav zaradi svojih posebnih vokalnih zahtev večzborja izredno zahtevne in so v polni zvočnosti nudile vso možno izrazno silo zborovske mase. Posrečen nastop je poleg izrednega glasbenega užitka odražal tudi simboličen pomen skupnega umetniškega prizadevanja dveh ansamblov obeh narodnostnih skupnosti v našem mestu. In v obojem je dosegel svoj uspeh.

Delo goriškega šolskega sindikata

Sindikata slovenskih šolnikov v Gorici je v preteklem mesecu imel redni občni zbor. Predsednik prof. A. Sirk je podal poročilo o delovanju sindikata v zadnjih dveh letih, to je od zadnjega občnega zbora. Iz poročila je bilo razvidno, da je izvršni odbor sindikata s poslušom sledil

dogajanju na slovenski šoli in se bolj ali manj uspešno zavzel vsakikrat, ko je šlo za interese slovenskih šolnikov ali slovenskih šol.

Za predsednikom je podal poročilo tajnik prof. M. Bednarik in za njim blagajničarka učiteljica A. Dornik. V blagajni ni ostalo kaj prida denarja, toda tudi dolgov ne.

Sledile so volitve novega odbora, ki šteje 13 članov. Ta se je sestal na prvi redni seji 27. novembra in si takole razdelil funkcije izvršnega odbora: predsednik A. Sirk, podpredsednik Korošec, tajnik M. Bednarik, blagajničarka A. Dornik, gospodar D. Rustja, odborniki prof. Vončina in V. Bucik.

Na isti seji je odbor že obravnaval vprašanje samostojnega šolskega okraja in sklenil, da to upravičeno zahtevo podpre z enodnevno stavko na vseh slovenskih šolah v ponedeljek 1. decembra. Ta stavka naj bi bila tudi v podporo zahtevam italijanskih sindikatov, ki so oklicali stavko za naslednji dan v torek 2. decembra. Zato v torek na slovenskih šolah na Goriškem ni bilo stavke. Dijaki so pa po svoje drugače postopali in niso hoteli v šolo. Zakaj?

Stanko Pavlin se je vrnil v misijone

Misijonar Stanko Pavlin, ki je bil na počitnicah v Evropi, se je vrnil v Hongkong. V tem času smo ga videli ali slišali na Barbani, po tržaškem radiu, v številnih cerkvah in dvorinah, kjer je govoril in kazal skriptične slike in filme. V tem času je imel tudi dvojne duhovnih srečanj za volčice in verice ter za skavte in skavtinje v Gorici.

Sedaj mu je dopust potekel in v sredo 3. decembra na praznik sv. Franciška Ksaverija, zavetnika misijonarjev, je z letalom odpotoval iz Rima prek Moskve v Tokio. Tja bi moral dospeti 4. decembra. Namen ima obiskati misijonarja p. Vladimirja Kosa, ki uči na jezuitski univerzi v Tokiu, ter 8. decembra pristati v Hongkongu, kjer so mu predstojniki že odkazali novo delovno mesto.

Ob odhodu se g. Pavlin zahvaljuje vsem dobrotnikom, znancom in prijateljem tostran in onstran državne meje.

Tudi mi se g. misijonarju zahvaljujemo za vse, kar je dobrega napravil med nami v času svojega bivanja v Evropi.

Sestanek za konzorcij za nižjo srednjo šolo v Gorici

V torek 2. decembra je bil na občini v Steverjanu sestanek predstavnikov goriške pokrajine, doberdobske, sovodenjske, goriške in steverjanske občine, da bi se pogovorili o ustanovitvi konzorcija za upravo obvezne nižje srednje šole v Gorici. Sestanka so se udeležili za provinco predsednik Agati, za goriško občino odbornik Brancati, za Doberdob župan Jarc, za Sovodnje župan Češut, za Steverjan župan Klanjšček in odbornik Tenpin. Prisostvoval je sestanku tudi tajnik dr. M. Sturm.

Vsi prisotni so bili mnenja, da je ustanovitev konzorcija potrebna, saj vse te občine imajo svoje otroke v eni šoli v Gorici, za katero mora skrbeti sama goriška občina. Ustanovitev konzorcija bi bil korak naprej pri reševanju problemov, ki so s tem v zvezi; gradnja nove, moderne in časom ustrezajoče šole, skrb za prevoz otrok v šolo in nazaj, pripomočki za boljši pouk, kakor telovadnica, tehnični pouk, menza za tiste iz oddaljenih krajev, zdravniška oskrba itd.

Upravitelji so vse te probleme analizirali in sklenili, da se ustanovi konzorcij. Goriški občini so poverili nalogo, da izdela zadevni statut, ki ga bodo na prihodnjem sestanku čez petnajst dni preučili. Vsaka občina pa bo morala v občinskem svetu sprejeti sklep, da formalno pristopa h konzorciju.

Ker so si bili vsi navzoči zastopniki edini v pogledu na šolske probleme, je ta pobuda steverjanske občine hvaljevredna in jo zato pozdravljamo.

Števerjan

Ministrstvo za šolstvo je te dni sporočilo števerjanski občini, da je na njeno prošnjo odobrilo pet milijonov lir za nabavo šolskega avtobusa za prevoz otrok v nižjo srednjo šolo. Avtobus stane pa 28 milijonov. Zato bo občina s težavo prišla do tega potrebnega sredstva. Treba bo seveda kriti razliko s pomočjo deželne uprave in z lastnimi sredstvi.

Na praznik Brezmadežne, 8. decembra ob 16. uri bo v Katoliškem domu v Gorici

PEVSKA REVIIJA

»MLADINA POJE«

(Mini-Cecilijanka)

Nastopili bodo mladinski zbori iz Doberdoba, Gorice, Plešivega, Podgore, Sovodenj, Standreža, Števerjana in Vrha.

† Jožef Pipan

V sredo 26. novembra je bil ob veliki udeležbi pokopan Jožef Pipan, kmetovalec iz Gabrij, ki zasluži, da se ga spomni tudi naš list. Prvič ker je bil njegov zvest naročnik od začetka njegovega izhajanja in drugič, ker je bil zelo veren človek, od mladih let tesno povezan s farnim občestvom.

Izšel je iz verne in narodno zavedne družine. Zato je bilo zanj naravno, da je svoje krščanstvo jemal iskreno in mu ni pomenilo samo neko izročilo. Bil je dolgo vrsto let cerkveni ključar; rad je pomagal pri bogoslužju in skrbel za lepoto božje hiše. Ob praznikih je nudil svojo roko pri mežnarjenju in pritrkovanju. Zvesto se je, dokler mu je zdravje dopuščalo, udeleževal službe božje.

Zelo je ljubil zemljo, ki ji je ostal zvest do smrti. Bil je kmetovalec po srcu in prepričanju. Svoje napore je kronal s postavitvijo vzornega hleva v jeseni 1973. Skupaj s sinom Pepijem sta postavila hlev, v katerem je prostora za 40 glav goveje živine.

Pok. Jožko Pipan pa je bil tudi navdušen lovec. Zato mu lovska družina ob njegovem odhodu posveča naslednje vrstice:

Lovska družina iz Gabrij se spoštljivo klanja spominu svojega člana pok. Jožeta Pipana. Ponosna je, da je bil leta 1946 z nekaterimi drugimi člani pobudnik njene ustanovitve. Vse do smrti je v njej sodeloval in s svojim prijetnim značajem vse resnično povezoval v eno družino. Znal je biti dober družabnik, duhovit pripovednik in velik šaljivec, tako da kjer je bil on, je bilo doma tudi veselje. Vsem članom je zato hudo, da jih je dokončno zapustil. S svojo množično navzočnostjo pri pogrebu so mu hoteli izpričati svojo hvaležnost za opravljeno delo in mu dati priznanje za vse, kar je storil v korist lovske družine. Ohranili ga bodo v toplem spominu in se ravnali po njegovem zgledu, vsem domačim pa izražajo iskreno sožalje.

Kongres beneških Slovencev v Belgiji

Beneški Slovenci se zmeraj bolj organizirajo. Posebno živahno je njih organizirano delo v tujini. Tako je Zveza emigrantov imela svoj II. kongres 1. novembra v rudarskem mestu Tamines v Belgiji. Udeležilo se ga je nad 200 delegatov iz raznih držav zapadne Evrope in nad 200 gostov.

Primorski slovenski biografski leksikon, II. zvezek

Med letošnjimi mohorjevkami izide tudi II. snopič Primorskega slovenskega biografskega leksikona (PSBL), ki ga slovenska javnost z zanimanjem pričakuje.

Tudi drugi zvezek bo po obsegu skromen, skromnejši, kakor bi uredniški odbor želel. Bo pač priča trde stvarnosti, v kateri se je porodil in s katero se mora dnevno spopadati. Hkrati bo pa tudi dokaz resne volje in obudovanja vrednega idealizma, s katerim so se uredništvo in sodelavci spoprijeli z delom, zadržno odločeni, da ga privedejo do konca. Stalno rastoče število sodelavcev, med njimi cela skupina mladih ljudi, ki obetajo, da bodo postali strokovnjaki v raznih leksikonih vrsteh, nudil razveseljivo poročilo.

Drugi zvezek nam kot na filmskem zaslonu predstavi dolgo vrsto osebnosti, katerih imena se začnajo s črko B, ki so s svojim delom prispevali k napredku duhovne in tvarne kulture slovenskega ljudstva na Primorskem. Med njimi boste zasledili znanca, morda celo sorodnike, morda celo lastne dede, o katerih ste malo ali nič vedeli. Razkritja so včasih presenetljiva.

Uredništvo se je tudi v tem zvezku držalo pravil in kriterijev, objavljenih v uvodu k prvemu zvezku, zlasti načela odprte širine, kar pomeni, da pride v leksikon kdorkoli je nekaj storil za kulturno in gospodarsko rast našega ljudstva. Leksikon hoče biti kartografski, navajati hoče dejstva, ne da bi ocenjeval osebnosti in njihovo delo. Na ta način bo zbral bogato zakladnico, iz katere bodo črpali strokovnjaki in znanstveniki in ki bo hkrati za nas vse vir bogatih spoznanj, samozaveš in ponosa.

OBVESTILA

LISTNICA UPRAVE. Jožetu Kozjeku, Avstrija, hvala za naročnino za leto 1976 in dar. - Dr. Tonetu Ravnikarju, USA, se zahvaljujemo za poslanih 30 dolarjev in za lepo priznanje našemu tedniku.

Nabirka za naše vzgojne zavode Alojzjevišče in Zavod sv. Družine bo četrto adventno nedeljo 21. decembra. Dušne pastirje prosimo, da bi nabirko oznanili in priporočili.

Vsi, ki boste na praznik Brezmadežne prišli na Malo Cecilijanko v Katoliški dom, si lahko v atriju ogledate razstavo dveh fotoslkarjev Cuzzita iz Kaprive in Kovačiča iz Sempetra pri Gorici.

V gledališču »G. Verdi« v Gorici bo nastopilo v sredo 10. decembra ob 10. uri PDG iz Nove Gorice s Klaus Eidamovo igro »Ostržkovce dogodivščine«, istega dne zvečer ob 20.30 pa bo gostovalo Mestno ljubljansko gledališče s Hingovo melodramo v štirih dejanjih »Izgubljeni sin«. Igra je za goriški abonma.

V Marlinem domu v Rojanu (ul. Cordarova 29) bo govoril v nedeljo 14. decembra ob 15. uri dr. Walter Dermota o verski vzgoji predšolskih otrok. Vabljeni starši, ki se za vprašanje zanimajo.

V Kulturnem domu v Trstu bo v nedeljo 7. decembra ob 16. uri na sporedu tragikomedija Alda Nicolaja »Stara garda«. Igra je izven abonmaja, vendar imajo abonenti SSG popust. Istotam bo v torek 9. decembra ob 15.30 uprizorilo PDG igro Klause Eidama »Ostržkovce dogodivščine«.

V občinski telovadnici v Dolini bo SSG iz Trsta uprizorilo v soboto 6. decembra ob 20.30 Leskovičovo dramo »Dva bregova«.

Dušnopastirsko srečanje zamejskih in izseljenških duhovnikov bo v letu 1976 v domu duhovnih vaj »Le Beatitudini« v Trstu od 18. do 20. avgusta.

Duhovne vaje za slovenske duhovnike bodo tudi v domu »Le Beatitudini« v Trstu v dneh od 30. avgusta do 1. septembra 1976.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

DAROVI

Za sklad Katoliškega glasa: družina Godnič namesto cvetja na grob Lamberta Pertota 10.000; Ana Strgarič v spomin pok. Pine Bubnič 2.000; Anica Logar namesto cvetja na grob Karla Sosiča 2.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Klementina Ušaj 40.000 lir.

S.B. za slovensko župnijo v Gorici in za Zavod sv. Družine po 2.500 lir.

Za steverjanske cerkev: družina Franc Terpin iz Gorice v spomin Uršule Ciglič in Berta Gravner 20.000; Justina Komjanc namesto cvetja na grob Judite Klanjšček 5.000; Jože Perin namesto cvetja na grob Berta Gravner 5.000 lir.

Namesto cvetja na grob Viktorije Frandolič darujeta Adela in France Podveršič cerkvenemu pevskemu zboru iz Doberdoba 15.000 lir.

Ob smrti Milke Gruden iz Zgonika poklanja njen brat Ludvik Gruden namesto cvetja na grob: 30.000 lir za cerkev v Zgoniku, 10.000 lir za domači pevski zbor in 10.000 lir za sklad Katoliškega glasa.

Za Finžgarjev dom na Opčinah: družina Belič ob smrti Karla Susiča 10.000; družina Trento 5.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Drašček Zora v spomin pok. Ljudmille Hrbar 20.000; ista 8.800; družina Sosič-Kale v spomin pok. Ferdinanda Sosič 20.000; razni 23.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: namesto cvetja na grob pok. dr. Igorja Grudna darujeta Marko in Marija Udovič 5.000 lir; v isti namen družina Bizjak 5.000 lir; poleg cvetja na grob darujejo v spomin pok. dr. Igorja Grudna učenci 5. razreda osnovne šole »Oton Župančič« v doberdolske namene 7.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Ana Strgarič v spomin pok. Pine Bubnič 3.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Banah: Albina Ban 2.000 lir.

Za svetogorsko cerkev: Vera Gentili v spomin pok. Justine Urbančič namesto rož 5.000 lir.

Za misijonarja Jožeta Cukaleta: Karlo Komar v počastitev pok. Justine Urbančič 10.000 lir.

Za misijone: Iva Ščuka v spomin pok. Pine Bubnič 3.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 22.45. **Dejstva in mnenja:** 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 7. do 13. decembra 1975

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Chopin. 11.15 Mladinski oder: »Na Mars za vsako cen«. 12.00 Naborna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj. 14.30 Nedeljski vestnik. 16.00 Sport in glasba. 17.00 »Pomembna osebnost«. R. igra. 18.05 Nedeljski koncert. 19.00 Folk iz vseh dežel. 19.30 Zvoki in ritmi. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 8.30 Godalni orkestri. 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 »Ave Marias«. 10.15 Praznična matineja. 11.15 Mladinski oder: »Dobrotna Gospa«. 11.35 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 15.00 P. Claudel: »Marijino oznanjenje«. Drama. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Baletna glasba. 19.10 B. Magajna: »Legenda o Marti, kapitanu in Barbanski Mariji«. 20.35 Slovenski razgledi. 22.15 Glasba za lahko noč.

Torek: 11.35 Pratika. 12.50 Revija glasbil. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 Drevo ob Soči. 19.25 Za najmlajše. 20.35 Wagner: »Mostrji pevci...«, opera.

Sreda: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Deželni koncerti. 19.10 Družinski obzornik. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Skladatelji naše dežele. 19.10 Dopisovanje Stavro-Cop. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Sinovi sinjega Rimljana«. Tragedija.

Petek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Koncertisti naše dežele. 19.10 Slovenska povojna lirika. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert. 21.30 Lahka glasba.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Simf. glasba. 19.10 Liki iz naše preteklosti. 19.45 Pevska revija. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Odskočna deska«. 21.20 Havajske kitare. 21.30 Vaše popevke.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali ob smrti našega dragega

Jožka Berlot

Se posebno se zahvaljujemo g. župniku Dragu Butkoviču, pevcem in vsem, ki so ga spremlili na njegovi zadnji pot.

Rupa, 26. novembra 1975

Oče in mati, bratje in sestre z družinami!